

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6CoCsp/2/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122211880
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 07. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Andrej Kekely
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2023:6122211880.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Andreja Kekelyho a členiek JUDr. Jany Urbanovej a JUDr. Martiny Brniakovej, v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 35 831 154, zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 37 927 795, proti žalovanému: X. X., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom H. P. XXXX/XX, XXX XX G. F., zastúpenému obchodnou spoločnosťou Advokátska kancelária Martin Zátopek, s.r.o., so sídlom Tomášikova 23/C, 821 01 Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 55 176 178, o zaplatenie sumy 2.775,45 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín č. k. 5Csp/4/2022-278 zo dňa 28. septembra 2022, takto

rozhodol:

I. Rozsudok Okresného súdu Dolný Kubín č. k. 5Csp/4/2022-278 zo dňa 28. septembra 2022 vo výroku I. mení tak, že žalobu o zaplatenie sumy 2.398,19 eur s úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2.398,19 eur od 17.07.2019 do zaplatenia zamietla.

II. Žalovanému proti žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov konania na súde prvej inštancie, ako aj trov odvolacieho konania, v rozsahu 100 %.

III. Rozsudok Okresného súdu Dolný Kubín č. k. 5Csp/4/2022-278 zo dňa 28. septembra 2022 vo výroku II. zostáva nedotknutý.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Dolný Kubín (ďalej „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 2 398,19 eur s 5%-ným ročným úrokom z omeškania za obdobie od 17.07.2019 až do jej zaplatenia, a to všetko do troch dní

od právoplatnosti rozsudku (výrok I.). Vo zvyšnej časti žalobu zamietol (výrok II.). Zároveň žalobcovi proti žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 72,80 % (výrok III.).

2. Súd prvej inštancie rozsudok odôvodnil tým, že žalobca sa prostredníctvom splnomocneného zástupcu voči žalovanému domáhal zaplatenia sumy 2.775,45 eur s 5 %-ným ročným úrokom z omeškania za obdobie od 17.07.2019 do jej zaplatenia, ako aj náhrady trov konania. Právny predchodca žalobcu, obchodná spoločnosť Y. I. L., a. s., so sídlom: Mlynské Nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155 (ďalej aj ako „postupca“), poskytol žalovanému na základe zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 23.02.2018

pod číslom úverového účtu XXXXXXXXXXXX a reg. číslom XXXXXXXXXXXXXXXX (ďalej aj ako „ÚZ“) úver vo výške 3.000,- eur, ktorý sa žalovaný zaviazal uhradiť zmluvne dojednanými pravidelnými mesačnými splátkami. ÚZ bola uzavretá elektronicky prostriedkami diaľkovej komunikácie. Za podpisy strán ÚZ sa považujú podpis, dokumentované vyjadrenie súhlasu bezpečnostným prvkom, ktorý bol žalovanému pridelený pre využívanie služieb Nonstop Banking alebo dokumentované vyjadrenie súhlasu niektorej

zo strán zmluvy prostriedkami diaľkovej komunikácie v zmysle zákona č. 266/2005 Z. z. o ochrane spotrebiteľa

pri finančných službách na diaľku a o zmene a doplnení niektorých zákonov. V rozpore so zmluvnými dojednaniami ÚZ žalovaný svoj záväzok uhrádzať pravidelné mesačné splátky neplnil riadne a včas. Postupca vyzval žalovaného na úhradu omeškaných úverových splátok s upozornením na možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti pohľadávky z dôvodu neplatenia. Nakoľko žalovaný napriek písomnej výzve postupcu svoj dlh z titulu omeškaných úverových splátok nezaplatil, postupca v súlade so zmluvnými dojednaniami ÚZ a v súlade s čl. IX Všeobecných obchodných podmienok s označením „Podmienky požadovanej predčasnej splatnosti úveru (okamžitá splatnosť úveru) zo strany veriteľa“ vyhlásil ku dňu 11.06.2019 predčasnú splatnosť pohľadávky z úveru. Oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti pohľadávky z úveru s výzvou na zaplatenie dlžnej sumy bolo žalovanému doručené 09.07.2019 v súlade s čl. X Všeobecných obchodných podmienok s označením „Doručovanie a vyhlásenia klienta“. Keďže žalovaný v poskytnutej 7-dňovej lehote od doručenia oznámenia o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru dlžnú sumu nezaplatil, voči postupcovi sa od 17.07.2019 dostal do omeškania so zaplatením dlžnej sumy spolu s príslušenstvom.

Na základe Rámцovej zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej medzi postupcom a žalobcom ako postupníkom dňa 14.02.2020 a žiadosti o postúpenie a prevod zo dňa 07.04.2021, bola pohľadávka voči žalovanému z titulu nezaplateného úveru na základe ÚZ postúpená žalobcovi ako postupníkovi, o čom bol žalovaný upovedomený písomným oznámením postupcu o postúpení pohľadávky v súlade s ust. § 526 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“). Výška postúpenej pohľadávky bola postupcom vyčíslená ku dňu 01.04.2021. Žalovaný bol vyzvaný právnym zástupcom žalobcu

na zaplatenie dlžnej sumy z titulu nesplateného úveru. Žalobca si v konaní uplatnil voči žalovanému len časť postúpeného nároku vo výške nesplatenej dlžnej istiny úveru vo výške 2.775,45 eur, spolu s príslušenstvom, ktorú žalovaný žalobcovi napriek predžalobnej upomienke nezaplatil.

3. Žalobca následne predložil ÚZ, Európske informácie o spotrebiteľskom úvere zo dňa 23.02.2018, Všeobecné obchodné podmienky Y., a. s., na poskytovanie spotrebiteľských úverov fyzickým osobám - občanom (platné a účinné dňom 25.02.2017), 4 ks XML dokument s e-podpisom). Ďalej uviedol, že žalovaný uhradil na svoj záväzok sumu 602,05 eur, čo je zrejmé aj z predloženého výpisu z úverového účtu, špecifikoval prehľad jednotlivých čiastkových platieb žalovaného s uvedením ich výšky a dátumu úhrady a napokon tiež, že z predloženého výpisu z účtu vidno aj rozpad konkrétnych platieb

na jednotlivé položky - istinu, úroky a poplatky. Súčasne špecifikoval, že v spore si uplatňuje nárok na zaplatenie istiny, ktorá nebola žalovaným uhradená spolu so zákonným úrokom z omeškania. Neuplatňuje si nárok na úroky, ani poplatky. ÚZ bola v súlade s jej čl. III uzavretá elektronickými prostriedkami. Podpis dlžníka a banky je mechanickými prostriedkami zachytený súhlas s bezpečnostným prvkom, ktorý bol pridelený pre využívanie služieb Nonstop Banking. Elektronický dokument preukazujúci elektronicky podpis ÚZ

zo dňa 23.02.2018 bol súdu zaslaný spolu so žalobou, t. j. kontraktačný proces bol vykonaný v súlade so zákonnými požiadavkami. Všetky predpoklady použité na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov boli uvedené prehľadne a zrozumiteľne priamo v ÚZ. Na jej štvrtej strane v samostatnom bode 3. článku I. Z ÚZ bolo uvedené, že výška ročnej percentuálnej miery nákladov (ďalej len „RPMN“) pri mesačnej splátke úveru 54,71 eur predstavuje 15,77 %. Suma 11,95 % je priemerná RPMN.

4. K námietke žalovaného o neskúmaní bonity klienta žalobca uviedol, že pri jej skúmaní postupca vychádzal z údajov a dokumentov poskytnutých žalovaným a zároveň dopytoval informačný systém SRBI, ktorý je prevádzkovaný pre všetky banky spoločnosťou CRIF, keď bolo zisťované, či zo strany žalovaného došlo k nejakému nesplácaniu, k omeškaniu

so splácaním úverov, ktoré mu boli poskytnuté od iných bankových domov. Schopnosť žalovaného splácať úver bola postupcom posúdená riadne so zohľadnením všetkých kritérií, ktoré majú na danú schopnosť vplyv. K skúmaniu bonity žalovaného predložil dokumenty postupcu, podľa ktorých pred uzavretím zmluvy bola preverovaná úverová zaťaženosť žalovaného, pričom žalovaný postupcovi poskytol informácie o svojom zamestnaní, výške príjmu, o svojich záväzkoch a ďalšie podrobné informácie. Z uvedeného je zrejmé, že schopnosť žalovaného splácať úver bola právnym predchodcom posúdená riadne,

so zohľadnením všetkých kritérií, ktoré majú na danú schopnosť vplyv. K výške RPMN uviedol, že všetky predpoklady použité na jej výpočet sú uvedené prehľadne a zrozumiteľne priamo v ÚZ na jej štvrtej strane v samostatnom bode 3. článku I. Zákonná požiadavka uvedenia všetkých predpokladov bola tak zo strany banky maximálne naplnená. ÚZ obsahuje všetky náležitosti vyžadované ust. § 9 ods. 2 písm. j) ZoSÚ, a to v prehľadnej forme. Vzorec výpočtu RPMN nie je „predpokladom použitým pre

výpočet". Týmito predpokladmi sú jednotlivé premenné použité pri výpočte, ako výška úrokovej sadzby, výška mesačnej splátky, celkový počet splátok, lehota splatnosti úveru a pod. Všetky tieto predpoklady ÚZ obsahuje. V bode 3. článku I. ÚZ je doslovne uvedené, že RPMN je 15,77 %, resp. 18,07 % (bez zľavy z Voliteľnej služby) vypočítaná z ďalej uvedených údajov. V ÚZ nasleduje výpočet jednotlivých predpokladov použitých na výpočet RPMN, prehľadne a zrozumiteľne po jednotlivých položkách. Výška % sadzby RPMN tak bola podľa žalobcu uvedená v ÚZ správne: 1. pri uzavretí spotrebiteľského úveru bez zľavy z Voliteľnej služby, je výška anuitnej splátky 58,12 eur, výška úrokovej sadzby 16,50 %, výška úveru 3.000,- eur a počet splátok 90 a výška RPMN je 18,07 %. 2. Pri uzavretí spotrebiteľského úveru so zľavou z Voliteľnej služby, je podľa ÚZ výška anuitnej splátky 54,71 eur, výška úrokovej sadzby 14,50 %, výška úveru 3.000,- eur a počet splátok 90 a výška RPMN je 15,77 %.

5. Žalovaný nesúhlasí s podanou žalobou túto žiadal v plnom rozsahu zamietnuť. Uviedol, že zo strany postupcu došlo k vážnemu pochybeniu, keď nepostupoval pri poskytovaní spotrebiteľských úverov v prospech žalovaného s odbornou starostlivosťou podľa ust. § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách

pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zmien. Nepreskúmal riadne finančnú situáciu žalovaného, jeho príjmy a najmä schopnosť riadne plniť svoje záväzky. Je jednoznačné, že postupca poskytoval žalovanému spotrebné úvery

bez riadneho skúmania a bez tohto, aby postupoval s odbornou starostlivosťou, keďže mu v období krátko po sebe poskytoval niekoľko spotrebných úverov, každý vo výške rádovo tisícov eur, a to napriek tomu, že musel mať a mal vedomosť, že žalovaný nie je schopný riadne a včas splácať už svoje existujúce záväzky, ktoré mal priamo voči postupcovi. Uvedené potvrdzuje fakt, že len na Okresnom súde Dolný Kubín sú vedené ďalšie 3 súdne konania medzi žalobcom a žalovaným a ich predmetom je vymáhanie sumy poskytnutého spotrebiteľského úveru (6Csp/22/2022, 7Csp/5/2022 a 6Csp/16/2022). Postupca poskytol žalovanému na základe Zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 18.01.2018 úver, ktorý slúžil na refinancovanie niekoľkých úverov a bankových produktov, ktoré žalovaný nebol schopný riadne včas splácať, a teda samotný postupca poskytoval žalovanému úver na úhradu úverov, ktoré nebol schopný žalovaný splácať a následne v prípade tohto súdneho konania poskytol žalovanému dňa 25.04.2018 ďalší spotrebiteľský úver. Takéto konania postupcu nemožno označiť inak ako hrubo nezodpovedné a absolútne nezohľadňujúce zákonnú povinnosť postupovať pri poskytovaní spotrebiteľských úverov s odbornou starostlivosťou. V dôsledku porušenia povinnosti postupcom nemohlo byť v zmysle ust. § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. žiadané jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru a úver je nutné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Všetky platby žalovaného majú byť považované za splátky istiny a žalobca si uplatňuje nesprávnu výšku nároku, keď na úrokoch uhradil žalovaný sumu 377,26 eur. Poukázal aj na výšku RPMN, ktorá je v ÚZ stanovená na 18,07 %, čo jednoznačne presahuje maximálnu povolenú výšku. RPMN vo výške 15,77 % predstavuje RPMN v prípade využitia inštitútu benefitu - „Odmeny - zľavy z úrokovej sadzby“. Vzhľadom na to, že benefit „Odmena“ je voliteľný a podmienky uplatnenia benefitu sú stanovené tak, že k ich splneniu dôjde až po úplnom splatení úveru (t. j. uhradením poslednej splátky) a pri nedodržaní zmluvných podmienok benefit okamžite stráca platnosť, nie je nepochybné, že RPMN stanovená zmluvou presahuje povolenú hodnotu a úver sa preto musí považovať za bezúročný.

6. Súd prvej inštancie mal tak za to, že predmetom sporu bol nárok uplatnený žalobcom ako postupníkom na podklade ÚZ (Zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“, reg. číslo: XXXXXXXXXXXXXXXX) uzavretej medzi postupcom (Y. I. L.,

a. s., IČO: 31 320 155) ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom dňa 23.02.2018 elektronicky prostriedkami diaľkovej komunikácie v zmysle zákona č. 266/2005 Z. z.

o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku a o zmene a doplnení niektorých zákonov. S ohľadom na charakter subjektov, ktoré uzatvárali ÚZ (ako veriteľ postupca - banka, teda subjekt konajúci pri jej uzatváraní a plnení v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti a ako dlžník žalovaný - spotrebiteľ - fyzická osoba nekonajúca pri jej uzatváraní a plnení v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti), je táto zmluva spotrebiteľskou zmluvou a súčasne ide o spotrebiteľský úver podľa zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzavretia ÚZ. Na takýto vzťah je preto potrebné aplikovať okrem ustanovení zákona č. 129/2010 Z. z., ustanovenia zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej „OZ“) upravujúcich úverovú zmluvu ako zmluvný typ (absolútny obchod), aj ustanovenia zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej „OZ“) upravujúce režim spotrebiteľských zmlúv (§ 52 a nasl. OZ) v znení účinnom v čase uzavretia ÚZ. Zmluvná voľnosť

pri spotrebiteľských zmluvách sa môže pohybovať len v medziach všeobecnej úpravy spotrebiteľských zmlúv obsiahnutej v ust. § 52 a nasl. OZ v tom smere, že s poukazom na ust. § 54 ods. 1 OZ sa nemôžu odchýliť od tohto zákona (OZ) v neprospech spotrebiteľa. Takéto zmluvy podľa ust. § 53 ods. 1 OZ nesmú

obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa - neprijateľné podmienky (vyjmúc prípady, ak ide o predmet plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané a ktorých demonštratívny výpočet obsahuje ust. § 53 ods. 4 OZ).

7. Podľa ÚZ bol žalovanému poskytnutý bezúčelový úver s fixnou úrokovou sadzbou vo výške 3.000,- eur, s lehotou splatnosti 90 mesiacov, s jeho čerpaním 23.02.2018, so splatnosťou 1. splátky 16.03.2018 a poslednej 16.08.2025 (termín konečnej splatnosti). K poskytnutiu úveru došlo s dojednaním zľavy z titulu voliteľnej služby (zľavy z úrokovej sadzby vo výške 2 % na celú dobu splatnosti úveru) - ďalej len „zľava“, poskytnutej za to, že úver nebude predčasne splatený alebo čiastočne splatený formou mimoriadnej splátky dlžníkom počas polovice lehoty splatnosti úveru, najmenej počas 36 mesiacov s tým, že táto voliteľná služba včítane zľavy z úrokovej sadzby zaniká, ak počas uvedeného obdobia dlžník vykoná mimoriadnu splátku v akejkoľvek výške alebo ak dlžník bude v omeškaní so splácaním s dvomi a viac po sebe nasledujúcimi anuitnými splátkami alebo inými peňažnými záväzkami z ÚZ. S uvedenou voliteľnou službou predstavovala výška mesačnej splátky 54,71 eur

(bez zľavy 58,12 eur) a ročná úroková sadzba 14,50 % (bez zľavy 16,50 %). ÚZ bol dojednaný poplatok za poskytnutie úveru vo výške 30,- eur. V ÚZ bola uvedená výška RPMN - 15,77 % (bez zľavy 18,07 %), celkové náklady dlžníka - 1.953,90 eur (2.260,80 eur

bez zľavy) a čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť v súvislosti s poskytnutým úverom - 4.953,90 eur (5.260,80 eur bez zľavy). Výška priemernej RPMN bola uvedená vo výške 11,95 %. Vychádzajúc z jednotlivých parametrov úveru, rozhodných pre výpočet RPMN (výška úveru, dátum poskytnutia úveru, počet splátok, ich výška a dátumy jednotlivých splátok, výška poplatku za poskytnutie úveru splatného pri poskytnutí úveru) súd prvej inštancie pri prepočte výšky RPMN cez aplikáciu register zistil, že pri inak správne v ÚZ uvádzanej celkovej sumy, ktorú musí dlžník zaplatiť (4.953,90 eur so zľavou, resp. 5.260,80 eur bez zľavy) nebola v ÚZ uvedená v správnej hodnote výška RPMN, ktorá predstavuje 15,89 % namiesto v zmluve uvádzaných 15,77 %, resp. bez zľavy z voliteľnej služby 18,21 % namiesto v zmluve uvádzaných 18,07 %. V oboch prípadoch v ÚZ uvádzaná výška RPMN je nižšia, než skutočná výška RPMN, t. j. bola v ÚZ uvedená v neprospech spotrebiteľa.

8. Pokiaľ žalovaný prostredníctvom svojho zástupcu poukázal v podaní na to, že v danom prípade došlo k prekročeniu (maximálnej) najvyššie prípustnej výšky odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru, táto jeho námietka bola dôvodná. Totiž v prípade, ak by bol dojednaný predmetný úver bez poskytnutia voliteľnej služby, predstavuje výška RPMN (správne) 18,21 %, pričom hodnota najvyššie prípustnej výšky odplaty (vypočítaná za 4. štvrtrok r. 2017, platná pre zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzatvorené od 16.02.2018

do 15.05.2018 a pre úvery so platnosťou nad 5 rokov do 10 rokov vrátane, pod čo spadá aj predmetný úver), predstavuje 17,50 %. Danú hodnotu prekračuje nielen výška RPMN vypočítaná súdom prvej inštancie pri ÚZ dojednaných parametroch úveru, ale aj v ÚZ uvádzaná výška RPMN (18,07 %). Najvyššie prípustnú mieru odplaty vyplývajúcu z ust. § 53 ods. 6 OZ v spojení s § 1 a 1a nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších zmien nemôže prekračovať nielen výška odplaty predmetného úveru po poskytnutej zľave z titulu voliteľnej služby, ale ani tú, ktorá zodpovedá dojednanému úveru bez dojednania voliteľnej služby. Zľava z titulu voliteľnej služby vo forme zníženia ponúkanej úrokovej sadzby (v danom prípade o 2 % (zo 16,50 % p. a. na 14,50 % p. a.) môže byť ponúkaná pre záujemcov len z takého úveru, ktorý by spĺňal požiadavku vyplývajúcu z ust. § 53 ods. 6 OZ, nakoľko ide jednak o spotrebiteľom voliteľnú službu, pre ktorej poskytnutie zmluva predpokladá splnenie podmienok, za ktorých bola poskytnutá. V prípade ich porušenia by dlžníkovi vznikla povinnosť splatiť dojednaný úver vo výške, aká vyplýva z ÚZ pre prípad, ak by zľava nebola poskytnutá.

9. Súd prvej inštancie ďalej uviedol, že úver poskytnutý postupom žalovanému na podklade ÚZ treba považovať s poukazom na ust. § 11 ods. 1 písm. d) a g) zákona č. 129/2010 Z. z.

za bezúročný a bez poplatkov. Uvedený následok pritom spôsobuje samostatne každý z uvádzaných dvoch dôvodov. Dlžníkovi v takom prípade vzniká povinnosť vrátiť veriteľovi len výšku skutočne poskytnutého úveru, ktorá predstavovala čiastku 3.000,- eur

bez akéhokoľvek jej navýšenia (o zmluvné úroky a poplatky), čím nebol dotknutý nárok

na prípadné úroky z omeškania, ak sa dlžník dostane do omeškania s vrátením istiny poskytnutého úveru pri jeho splácaní spôsobom dojednaným v zmluve. Žalovaný podľa tvrdenia žalobcu a ním doložených dokladov doposiaľ uhradil na predmetný úver celkovo sumu 602,05 eur. Z vyjadrenia žalobcu vyplynulo, že zo sumy 602,05 eur, uhradenej žalovaným postupnými 11 čiastkovými platbami, bola suma 224,55 eur započítaná na úhradu istiny úveru, suma 377,26 eur bola započítaná na úhradu dojednaných

zmluvných úrokov a napokon suma 0,24 eur bola započítaná na úhradu úroku z omeškania. Zo strany postupcu došlo z dôvodu bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru k nedôvodnému započítavaniu z úhrad žalovaného na úhradu zmluvných úrokov vo výške 377,26 eur. Žalovaný tak doposiaľ uhradil z istiny úveru sumu 601,81 eur (3.000,- eur mínus 224,55 eur + 377,26 eur) a tak jeho dlh na istine úveru predstavuje 2.398,19 eur.

10. Z vykonaných dôkazov vyplynulo, že ešte postupca výzvou zo dňa 12.06.2019 vyzval žalovaného na zaplatenie zostatku úveru s príslušenstvom, keď daným podaním dňom 12.06.2019 súčasne vyhlásil predčasnú splatnosť úveru. Túto výzvu si žalovaný, ktorému bola doručovaná doporučené na adresu jeho trvalého pobytu (G. F. H. P. XXXX/XX), v odbernej lehote neprevzal (zásielka mu bola uložená na pošte dňa 17.06.2019). Uvedenej výzve predchádzali viaceré upomienky zo strany postupcu žalovanému (žalobca dokladoval tretiu upomienku postupcu danú podaním zo dňa 29.04.2019 zasielanú žalovanému doporučené). Z prehľadu platieb žalovaného vyplýva, že tento naposledy vykonal úhradu na záväzok vyplývajúci z ÚZ dňa 19.02.2019 vo výške 54,74 eur, keď ku dňu dania upomienky listom zo dňa 29.04.2019 mal byť v omeškani s úhradou viac ako dvoch mesačných splátok. K zosplateniu úveru došlo v súlade s ust. § 53 ods. 9 OZ a bodu 5. písm. b) ÚZ. Postúpenie pohľadávky postupcu voči žalovanému z titulu ÚZ mal súd prvej inštancie preukázané oznámením postupcu o postúpení pohľadávky listom zo dňa 13.04.2021, adresovaným žalovanému na adresu jeho trvalého pobytu a tiež doloženou Rámcovou zmluvou o postúpení pohľadávok uzavretou medzi postupcom a žalobcom ako postupníkom dňa 14.02.2020 v znení Žiadosti o postúpenie a prevod zo dňa 07.04.2021, v zmysle ktorej došlo k postúpeniu dňom 12.04.2021. Súd prvej inštancie preto žalobe ohľadne sumy 2.398,19 eur vyhovel a s poukazom na ust. § 517 ods.2 OZ v spojení s ust. § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. priznal žalobcovi z uvedenej sumy 2.398,19 eur aj ním uplatnený úrok z omeškania, požadovaný za obdobie od 17.07.2019 až do jej zaplatenia, nakoľko za žalobcom uplatnené obdobie bol žalovaný v omeškani s celým priznaným nárokom.

Vo zvyšnej časti z dôvodov uvedených vyššie žalobu ako nedôvodnú zamietol.

11. Pokiaľ ide o obranu žalovaného, namietajúceho vážne pochybenie zo strany postupcu spočívajúce v nekonaní s odbornou starostlivosťou podľa ust. § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. pri poskytovaní úveru žalovanému, súd prvej inštancie uviedol, že ani v jednom z podaní žalovaný neuviedol, akú konkrétnu povinnosť (povinnosti) mal postupca pri posudzovaní jeho schopnosti splácať úver zanedbať, resp. nedostatočne preveriť a konať tak v rozpore s jeho povinnosťou poskytovať úvery s odbornou starostlivosťou, ako mu to vyplýva z ust. § 7 zákona č. 129/2010 Z. z. a aj po predložení dokladov žalobcom sa obmedzil len na všeobecné (nekonkrétne) tvrdenie, že jeho predchádzajúce tvrdenia (prezentované len vo všeobecnej rovine) neboli vyvrátené ani dodatočne predloženými dôkazmi zo strany žalobcu a že tieto nepreukazujú, že by v dostatočnej miere preveril schopnosť žalovaného splácať svoje záväzky. Jediným konkrétnejším tvrdením v danej súvislosti bolo to, že

na Okresnom súde Dolný Kubín sú vedené voči žalovanému ďalšie tri súdne konania, ktorých predmetom je vymáhanie sumy poskytnutého spotrebiteľského úveru (6Csp/22/2022, 7Csp/5/2022 a 6Csp/16/2022). Z vykonaného oboznámenia podstatného obsahu spisov týkajúcich sa uvedených konaní vyplynulo, že predmetom konania spis. zn. 7Csp/5/2022 je nárok zaplatenie sumy 13.592,15 eur s 5 % úrokom ročne za obdobie od 17.07.2019

do zaplatenia, uplatnený na podklade Zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru Flexipôžička, registračné číslo XXXXXXXXXXXXXXXX, uzavretej medzi žalovaným a Y., a. s., dňa 18.01.2018, ktorou bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 15.000,- eur, s lehotou splatnosti 96 mesiacov, so splatnosťou prvej splátky 15.02.2018 a poslednej 15.01.2026, ktorej výška vrátane poisťného predstavovala 223,30 eur, z čoho poisťné bolo 12,15 eur, a to v prípade poskytnutej zľavy z voliteľnej služby, pričom daná zmluva bola uzavretá dňa 18.01.2018 a úver bol určený na splatenie zostatku siedmich spotrebiteľských úverov

so zostatkami 1.500,- eur, 1.000,- eur, 1.627,17 eur, 1.311,69 eur, 1.094,18 eur, 975,66 eur a 1.995,54 eur. Predmetom konania spis. zn. 6Csp/16/2022 je nárok na zaplatenie sumy 4.717,88 eur s 5 % ročným úrokom od 19.06.2019 do zaplatenia, uplatnený zo zmluvného vzťahu založeného Zmluvou o poskytnutí spotrebiteľského úveru Flexipôžička, registračné číslo XXXXXXXXXXXXXXXX z 21.03.2018, uzatvorenou medzi žalovaným a Y., a. s., dňa 21.03.2018, s výškou úveru 5.020,- eur, jeho čerpaním 21.03.2018, lehotou splatnosti 96 mesiacov, s dátumom splatnosti prvej splátky 16.04.2018 a poslednej 16.03.2026, s výškou mesačnej anuitnej splátky vrátane poisťného 88,61 eur, z čoho je poisťné 7,43 eur v prípade poskytnutej zľavy z voliteľnej služby. Predmetom konania spis. zn. 6Csp/22/2022 je nárok na zaplatenie sumy 3.344,90 eur s 5 % ročným úrokom od 19.06.2019 do zaplatenia, uplatnený na základe

Zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru Y. Pôžička, registračné číslo XXXXXXXXXXXXXXXX, zo dňa 03.07.2018, uzavretej medzi žalovaným a Y., a. s.,

na základe ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver Y. Pôžička bezúčelový 3.500,- eur s jednorazovým čerpaním 03.07.2018, s dobou trvania 96 mesiacov, so splatnosťou prvej splátky 17.07.2018 po 59,23 eur mesačne, z čoho 2,84 eur predstavuje mesačná splátka poistného a ide o výšku splátky so zľavou z voliteľnej služby. Druhé dva úvery boli žalovanému zo strany postupcu poskytnuté až následne po poskytnutí predmetného úveru, a tak nemôžu mať žiadny súvis s otázkou riadneho skúmania schopnosti žalovaného splácať predmetný úver zo strany postupcu. Len prvý úver bol žalovanému poskytnutý o cca mesiac skôr ako predmetný úver, pričom v čase jeho poskytnutia sa stala splatnou len prvá splátka úveru splatná dňa 15.02.2018 vo výške 223,30 eur spolu s poistným, ktorá bola žalovaným riadne uhradená (včas a v uvedenej výške).

12. Keďže súd prvej inštancie nezistil kvalifikované porušenie povinností postupcu pri posudzovaní schopnosti žalovaného splácať predmetný úver, čo nebolo zistené ani v súvislosti s inými prebiehajúcimi konaniami uvádzanými žalovaným. V ďalšom bola námietka žalovaného len všeobecná (nekonkrétne) a v takejto podobe zostala aj po tom, ako žalobca dokladoval spôsob, akým došlo zo strany postupcu k splneniu jeho povinností vyplývajúcich mu z ust. § 7 zákona č. 129/2010 Z. z. Súd prvej inštancie s poukazom

na uvedené potom nemal preukázanú dôvodnosť námietky žalovaného.

13. S ohľadom na prevažný úspech žalobcu vo veci súd prvej inštancie postupujúci podľa ust. § 262 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) za použitia ust. § 255 CSP priznal žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov tohto konania v rozsahu zodpovedajúcom tzv. čistému úspechu žalobcu v spore, a to 72,80 %.

14. Proti výrokom I. a III. rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný, ktorý navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušil a žalobu zamietol v celom rozsahu. Zároveň navrhol, aby súd prvej inštancie priznal žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100 %

15. Žalovaný uviedol, že žaloba nie je dôvodná, a to z dôvodu, že žalobca nie je aktívne legitimovaný v konaní, a to z dôvodu absolútnej neplatnosti postúpenia pohľadávky z právneho predchodcu žalobcu na žalobcu, a to s ohľadom na ust. § 92 ods. 8 prvá veta zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ust. 7 ods. 1,

§ 11 ods. 2 a § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. a ust. § 39 OZ. Žalovaný poukázal na to, že pre platné postúpenie pohľadávky banky zákon vyžaduje kumulatívne naplnenie dvoch znakov: a) písomná výzva banky adresovaná dlžníkovi a b) omeškanie dlžníka čo i len časti svojho peňažného záväzku za obdobie viac ako 90 dní. Pri absencii ktorejkoľvek podmienky je postúpenie pohľadávky absolútne neplatný právny úkon pre rozpor so zákonom v zmysle ust. § 39 OZ (rozsudok Najvyššieho súdu SR spis. zn. 7Cdo/26/2017). Vzhľadom na to, že

na dôvod absolútnej neplatnosti právneho úkonu súd musí prihliadať z úradnej povinnosti, nie je relevantné, či sa žalovaný spotrebiteľ výslovne vyjadril k otázke aktívnej vecnej legitimácie. Dôkazné bremeno preukázania splnenia podmienok podľa ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. pred postúpením pohľadávky zaťažuje veriteľa, a to aj v prípade, že spotrebiteľ nepoprel s tým súvisiace skutkové tvrdenia žalobcu (rozsudok Najvyššieho súdu SR spis. zn. 4Cdo/162/2020). Vo vzťahu k písomnej výzve ide o hmotnoprávny úkon (prejav vôle), ktorého účinky nastávajú až momentom dôjdenia do dispozičnej sféry jeho adresáta; v tomto prípade žalovaného. Z výpisu z úverového účtu vyplýva záver, že posledná splátka bola realizovaná v mesiaci 02/2019; prvá nesplatená splátka bola teda v mesiaci 03/2019. Žalobca síce predložil listinu „Tretia upomienka - pokus o zmier“ datovanú ku dňu 29.04.2019, v ktorom banka vyzvala žalovaného na zaplatenie dlhu, avšak zo žiadnych ďalších predložených listín nevyplýva, že výzva bola žalovanému odoslaná, resp. kedy bola odoslaná a kedy bola doručená. Doručenie výzvy žalovanému je pritom podmienkou jej účinnosti. Žalobca súdu predložil podací hárok z ktorého má údajne vyplývať dátum odoslania, avšak žalovaný s takýmto záverom absolútne nesúhlasil. Z podacieho hárku je zrejmé, že v kolónke „Dátum podania“ absentuje akýkoľvek údaj vo formáte dd.mm.rrrr, rovnako tak údaj v takomto formáte absentuje na celej listine, pretože len z takéhoto, príp. obdobného formátu možno bez pochybností vyvodit', že sa jedná o dátum. Na predmetnom podacom hárku sa nikde takýto údaj nenachádza, preto nie je možné z neho vyvodit', kedy bola písomnosť žalovanému odoslaná. Na inom podacom hárku (z novembra 2021) je pritom dátum podania jasne a zreteľne uvedený. Dátum odoslania (ale aj doručenia) má v tomto smere právnu relevanciu, nakoľko v čase postúpenia pohľadávky (t. j. 12.04.2021) už musia byť podmienky v zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. naplnené. Žalovaný mal vzhľadom

na uvedené za to, že žalobcovi sa nepodarilo preukázať odoslanie, resp. doručenie výzvy žalovanému v zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z., preto považoval postúpenie pohľadávky banky na žalobcu za absolútne neplatný právny úkon pre rozpor so zákonom. Žalobca z uvedeného dôvodu nemá v predmetnom konaní aktívnu vecnú legitimitáciu. Zároveň žalovaný poukázal aj na tú skutočnosť, že s ohľadom na jeho argumentáciu, ako aj existenciu viacerých sporov s rovnakým predmetom, súd prvej inštancie dospel v otázke hrubého porušenia povinnosti banky k nesprávnemu záveru. S ohľadom na tvrdenia žalovaného musel mať vedomosť o súdnych konaniach vedených na Okresnom súde Dolný Kubín pod spis. zn. 6Csp/22/2022, spis. zn. 6Csp/16/2022 a spis. zn. 7Csp/5/2022. Z uvedených konaní je zrejmé, že žalovanému bol zo strany Y., a. s., pred zmluvou, z ktorej nároky sú predmetom sporu, poskytnutý úver vo výške 15.000,- eur. V žiadosti žalovaného o úver, ktorý je predmetom sporu, neboli uvedené ani príjmy, ani výdavky žalovaného, iba jeho rodinný stav (slobodný). Zo zmluvy o úvere zo dňa 18.01.2018 nachádzajúcej sa v spise spis. zn. 7Csp/5/2022 pritom vyplýva, že úver poskytnutý žalovanému vo výške 15.000,- eur mu bol poskytnutý na refinancovanie zostatkov úverov poskytnutých Y., a. s. vo výške 1.500,- eur, 1.000,- eur, 1.627,17 eur, 1.311,69 eur, 1.094,18 eur, 975,66 eur a 1.995,54 eur. Na základe uvedeného možno uzavrieť, že žalovaný mal pred poskytnutím úveru na základe zmluvy zo dňa 18.01.2018 vo Y., a. s. nesplatených celkovo 5 spotrebných úverov a ďalšie dva úverové produkty. Tieto obchody neboli ukončené zo strany žalovaného zaplatením všetkých dohodnutých mesačných splátok, ale boli ukončené predčasne, tak, že boli uhradené z nového, žalovanému dňa 18.01.2018 poskytnutého úveru. Predčasné ukončenie úverov ich refinancovaním sa javí ako úplne nedostatočné pre záver o kredibilitate žalovaného. Y., a. s. tiež z vlastných informácií i výsledku tohto dopytu nemohla mať ani žiadne relevantné údaje o platobnej disciplíne žalovaného ohľadne nového spotrebného úveru zo dňa 18.01.2018, pretože tento úver začal žalovaný splácať mesiac, resp. dva pred uzavretím zmluvy, ktorá je predmetom tohto sporu. Napokon, aj keď zákon č. 129/2010 Z. z. účinný v čase pred uzavretím zmluvy hovorí o prihladnutí na údaje z databázy alebo registra a Y., a. s. vykonala dopyt v registri bankových informácií, keby vykonala dopyt cez NRKI, získala by informácie aj o existujúcich záväzkoch žalovaného voči nebankovým subjektom. Z vlastnej rozhodovacej činnosti súdu prvej inštancie (vec spis. zn. 6Csp/19/2020) malo byť súdu prvej inštancie známe, že žalovaný dňa 27.10.2017 uzavrel zmluvu o revolvingovom úvere so spoločnosťou COFIDIS, a. s., ktorej predmetom bol revolvingový úver s úverovým rámcom 1.500,- eur a s 12 mesačnými splátkami vo výške 141,83 eur. Žalovaný tak mal pred uzavretím zmluvy s Y., a. s. dňa 21.03.2018 záväzok voči tejto spoločnosti, ktorý nevyhnutne predstavoval jeho ďalší pravidelný mesačný výdavok vo výške viac ako 140,-eur. Za takéhoto stavu veci bolo dôvodné dospieť k záveru, že Y., a. s. hrubým spôsobom porušila svoju povinnosť posúdiť schopnosť žalovaného splácať spotrebiteľský úver, pretože získala, resp. mala k dispozícii údaje len o výdavkoch žalovaného a o jeho rodinnom stave, avšak nemala žiadne údaje o výške príjmu žalovaného (z predložených dôkazov to nevyplýva), v kontexte čoho je zisťovanie výdavkov a rodinného stavu bez logického významu. S poukazom na ust. § 11 ods. 2 zákona č. 129/2020 Z. z. právny predchodca žalobcu nebol oprávnený vyžadovať o žalovaného jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. Právnym následkom porušenia povinnosti banky konať s odbornou starostlivosťou je to, že banka nie je oprávnená zosplatiť spotrebiteľský úver. Pre platné postúpenie pohľadávky banky je v zmysle § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. potrebné, aby sa pohľadávka postupovala po termíne splatnosti. Keďže v dôsledku nekonania s odbornou starostlivosťou banka nemohla zosplatiť úver pred konečným dátumom splatnosti, splatnosť spotrebiteľského úveru bola v zmysle zmluvy určená na 16.08.2025. To znamená, že banka mohla platne postúpiť pohľadávku z uvedenej zmluvy až po tomto dátume. Keďže banka túto pohľadávku postúpila skôr, konala v rozpore so zákonom. Pri zhodnotení uvedených skutočností bolo nevyhnutné dospieť k jednoznačnému záveru, že postúpenie pohľadávky banky na žalobcu bolo aj z tohto dôvodu absolútne neplatným právnym úkonom pre rozpor so zákonom. Rovnako tento dôvod spôsobil nedostatok aktívnej vecnej legitimitácie žalobcu. Pokiaľ teda súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobca je v konaní aktívne legítimovaný, dospel celkom jednoznačne k nesprávnemu záveru, a teda nesprávne posúdil vec z právneho hľadiska.

16. Žalobca v reakcii na odvolanie uviedol, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie považuje za správny. Bol toho názoru, že súd prvej inštancie sa dostatočne vysporiadal s právnou a skutkovou stránkou veci, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam. V spore bolo preukázané, že žalovaný poskytnutú sumu úveru veriteľovi nezaplatil, preto v súlade so zákonom a princípom spravodlivosti bol žalovaný súdom zaviazaný na zaplatenie sumy nevráteného úveru. Žalobca tak navrhol, aby súd prvej inštancie rozsudok v napadnutej časti ako vecne správny potvrdil.

17. Ďalšie podania v odvolacom konaní účastníkmi konania produkované neboli.

18. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie žalovaného proti rozsudku súdu prvej inštancie vo výrokoch I. a III. bolo podané oprávneným subjektom (§ 359 CSP) - žalovaným, v neprospech ktorého bolo rozhodnutie vydané, včas (§ 362 ods. 1 CSP) a smerovalo proti rozhodnutiu, voči ktorému je tento opravný prostriedok prípustný [§ 355 ods. 1 a 2, § 357 písm. m) CSP], preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 CSP, t. j. v rozsahu výrokov I. a III., viazaný odvolacími dôvodmi podľa ust. § 380 CSP a bez nariadenia pojednávania postupom podľa ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario v spojení s ust. § 219 ods. 3 CSP rozsudok súdu prvej inštancie podľa ust. § 388 CSP vo výroku I. zmenil tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia odvolacieho súdu. Rozsudok súdu prvej inštancie v nenapadnutom výroku II. zostal týmto rozhodnutím odvolacieho súdu nedotknutý.

19. Po preskúmaní obsahu spisového materiálu odvolací súd dospel k záveru, že opravný prostriedok žalovaného proti výroku I. napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie je dôvodný. Rozhodnutie súdu prvej inštancie v predmetnej časti totiž vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci [§ 365 ods. 1 písm. h) CSP].

20. Nesprávnym právnym posúdením sa rozumie subsumovanie skutkového stavu pod normu hmotného práva alebo procesného práva, ktorá v hypotéze nemá také predpoklady, aké vyplývajú zo zisteného skutkového stavu. Nesprávne právne posúdenie veci konkrétne spočíva v tom, že odvolací súd použil nesprávnu právnu normu, alebo síce aplikoval správnu právnu normu, ale ju nesprávne interpretoval, a napokon právnu normu síce správne vyložil, ale na zistený skutkový stav ju nesprávne aplikoval (k tomu rozsudok Najvyššieho súdu SR spis. zn. 2 M Cdo 4/2009 zo dňa 27.04.2010).

21. Podľa rozsudku Najvyššieho súdu SR spis. zn. 4Cdo/162/2020 zo dňa 27.10.2021 (publikovaného v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR č. 2 ročník 2022 pod č. 6) v sporoch s ochranou slabšej strany súd skúma vecnú legitimitáciu z úradnej povinnosti. Dôkazné bremeno preukázania splnenia podmienok podľa § 92 ods. 8 vety prvej Zákona o bankách pred postúpením pohľadávky zaťažuje veriteľa, a to aj v prípade, že spotrebiteľ nepoprel s tým súvisiace skutkové tvrdenia veriteľa. Z uvedeného možno vyvodit', že uvedené sa vzťahuje rovnako aj na podmienky podľa ust. § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom od 01.01.2017, v zmysle ktorého práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu [18b) Zákon č. 483/2001 Z. z. v znení neskorších predpisov] na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

22. Vo všeobecnosti považuje odvolací súd za potrebné uviesť, že účelom právnej úpravy podľa ust. § 53 ods. 9 OZ je zamedziť „zosplatňovaniu“ záväzkov spotrebiteľov zo spotrebiteľskej zmluvy, ktorých plnenie je dojednané v splátkach, z dôvodu len krátko trvajúceho omeškania spotrebiteľa so zaplatením splátky (len pár dní) a súčasne dať spotrebiteľovi ešte poslednú možnosť k splateniu dlžnej splátky pred tým, ako dodávateľ využije svoje právo na zosplatnenie celého dlhu. K uvedenému však musí byť nepochybne spotrebiteľ informovaný, pre nezaplatenie ktorej splátky mu hrozí uplatnenie práva veriteľa podľa ust. § 565 OZ.

23. Výzvu veriteľa podľa ust. § 53 ods. 9 OZ, ako aj žiadosť veriteľa o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky podľa ust. § 565 OZ je tak nesporné bez najmenších pochybností potrebné považovať za právne úkony, t. j. za prejav vôle konajúcej osoby smerujúci k vzniku, zmene alebo zániku práv alebo povinností, ktoré s takýmto prejavom spájajú uvedené ustanovenia OZ. Tieto právne úkony tak pre svoju platnosť vyžadujú v zmysle ust. § 37 OZ určitosť a zrozumiteľnosť. Inak povedané, z prejavu vôle veriteľa podľa ust. § 53 ods. 9 a § 565 OZ musí byť jednoznačne, určito a zrozumiteľne zrejmé naplnenie podmienok/hypotézy týchto právnych noriem. V prípade výzvy veriteľa podľa ust. § 53 ods. 9 OZ by tak malo byť z tohto právneho úkonu veriteľa nepochybne, že spotrebiteľ je v omeškaní so zaplatením tej ktorej individualizovanej splátky / splátok, pre ktoré omeškanie v prípade jeho trvania viac ako tri mesiace, bude môcť veriteľ uplatniť právo podľa ust. § 565 OZ, pričom táto výzva sa musí dostať spotrebiteľovi najneskôr 15 dní predtým, ako veriteľ toto právo uplatní. Rovnako tomu je aj v prípade právneho úkonu veriteľa podľa ust. § 565 OZ, keďže pre nesplnenie niektorej splátky môže veriteľ požiadať o zaplatenie celej pohľadávky len do splatnosti nasledujúcej splátky. Pri zohľadnení podmienok uplatnenia práva veriteľa „zosplatniť“ celú svoju pohľadávku podľa ust. § 53 ods. 9 OZ uvedené znamená, že veriteľ môže požiadať spotrebiteľa

o zaplatenie celej pohľadávky pre nezaplatenie určitej konkrétnej splátky v období, kedy od omeškania spotrebiteľa

so zaplatením tejto splátky uplynula doba troch mesiacov, avšak zároveň len do splatnosti splátky najbližšie nasledujúcej po uplynutí doby troch mesiacov omeškania spotrebiteľa

so zaplatením tejto splátky. Teda aj z právneho úkonu veriteľa podľa ust. § 565 OZ by malo byť zrejme naplnenie podmienok podľa tohto ustanovenia a súčasne ust. § 53 ods. 9 OZ. Len takýto právny výklad je spôsobilý korešpondovať s vyššie uvedeným zmyslom a účelom ust. § 53 ods. 9 v spojení s ust. § 565 OZ. Podľa názoru odvolacieho súdu nie je procesný súd povinný ex offio vykonať „audit“ stavu právneho vzťahu medzi stranami (veriteľom a spotrebiteľom) a vyhľadávať dôvod oprávnenosti úkonov veriteľa podľa ust. § 53 ods. 9

a § 565 OZ, keďže by mohol dôjsť aj k dôvodom, na ktoré účastníci právneho vzťahu ani nepomysleli. V kontexte s takto formulovaným právnym názorom odvolací súd poukazuje aj na relevantnú odbornú literatúru, a to Občiansky zákonník I. § 1-450, Komentár od Števec, M., Dulak, A., Bajánková, J., Fečík, M. Sedlačko, F., Tomašovič, M. a kol. z vydavateľstva C. H. Beck, Praha, 2015 (str. 576 a nasl.), ktorá dospela k rovnakému právnemu názoru.

24. V nadväznosti na uvedené dospel odvolací súd k záveru, že dotknuté právne úkony veriteľa podľa ust. § 53 ods. 9 a ust. § 565 OZ, t. j. list označený ako „Tretia upomienka - pokus o zmier“ zo dňa 29.04.2019 a „Výzva na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom“ zo dňa 12.06.2019 nemožno považovať z dôvodu ich neurčitosti a nezrozumiteľnosti za platné právne úkony (§ 37 ods. 1 OZ), ktoré mohli viesť k účinkom zosplatnenia dotknutého spotrebiteľského úveru a k naplneniu podmienok pre platnosť postúpenia žalovanej pohľadávky podľa ust. § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. V liste „Tretia upomienka - pokus o zmier“ zo dňa 29.04.2019 absolútne absentuje špecifikácia dlhu žalovaného ku dňu vystavenia tohto listu, teda nie je z neho zrejme, s ktorou konkrétnou splátkou sa žalovaný dostal do omeškania a v akom rozsahu, a to aj s prihliadnutím na záver súdu prvej inštancie o bezúročnosti a bezpoplatkovosti predmetného spotrebiteľského úveru

(s ohľadom na túto skutočnosť a vykonané úhrady žalovaným tak nebolo ani vôbec isté, či bol žalovaný v omeškaní s plnením svojich záväzkov z predmetnej ÚZ). Rovnako ani z listu „Výzva na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom“ nevyplýva, pre nezaplatenie ktorej splátky spotrebiteľského úveru pristúpil veriteľ (Y., a. s.) k uplatneniu práva podľa ust. § 565 OZ (k zosplatneniu úveru). Keďže tak nedošlo platne k splatnosti celej úverovej pohľadávky pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a doposiaľ ani neuplynul termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru (16.08.2025), neboli splnené podmienky podľa ust. § 17 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. pre platné postúpenie žalovanej pohľadávky s príslušenstvom a právami s ňou spojenými z pôvodného veriteľa (Y., a. s.) na žalobcu, a teda predmetné postúpenie žalovanej pohľadávky s príslušenstvom a právami s ňou spojenými je pre rozpor so zákonom neplatné (§ 39 OZ).

25. Odvolací súd sa tak stotožnil s námietkou žalovaného o nedostatku aktívnej vecnej legitimácie žalobcu v spore, čo zákonite viedlo k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutej časti je postihnuté vadou nesprávneho právneho posúdenia veci [§ 365 ods. 1 písm. h) CSP]. Z uvedené tak ďalej vyplýva aj vecná nesprávnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie o čiastočnom vyhovení žaloby (výrok I.).

26. V nadväznosti na uvedené odvolací súd konštatujúc dôvodnosť odvolania žalovaného, už bez toho aby sa zaoberal opodstatnenosťou jeho ďalších odvolacích námietok, napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa ust. § 388 CSP vo výroku I. zmenil tak, že žalobu aj v časti o zaplatenie sumy 2.398,19 eur s úrokmí z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2.398,19 eur od 17.07.2019 do zaplatenia zamietol. Rozsudok súdu prvej inštancie v nenapadnutom výroku II. zostal týmto rozhodnutím odvolacieho súdu nedotknutý.

27. Zároveň v zmysle ust. § 396 ods. 2 CSP v spojení s ust. § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP rozhodol odvolací súd o nároku na náhradu trov konania tak na súde prvej inštancie, ako aj trov odvolacieho konania. Žalovaný bol v spore v plnom rozsahu úspešný, keďže žaloba bola voči nemu napokon zamietnutá v celom rozsahu, a preto mu odvolací súd priznal proti žalobcovi, ktorý úspech vo veci nemal ani čiastočný, nárok na náhradu trov konania na súde prvej inštancie, ako aj trov odvolacieho konania, v rozsahu 100 %. O výške náhrady rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

28. Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) [§ 421 ods. 2 CSP].

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) [§ 422 ods. 1 CSP].

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ust.ých v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) [§ 428 CSP].

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa

osobitného zákona [zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov].